

روش‌شناسی تفسیر نوین

متدل شریعتی
www.ketab.ir

فخر السادات رهبرنیا

دکتر عبدالوهاب شاهرودی

روش شناسی تفسیر نوین

(استاد شریعتی)

دکتر عبدالوهاب شاهرودی
فخرالسادات رهبرنیا

ناشر: مدد

طراحی: آتلیه گرافیک مدد

چاپ اول: ۱۴۰۰

چاپ و صحافی: مدد

تیراز: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۱۰۰۰۰۰ تومان

شابک: ۳-۸۳-۷۴۴۱-۶۲۲-۹۷۸

تلفن: ۰۹۱۰۵۵۶۵۵۶۹ / ۰۹۱۳۲۳۴۴

آدرس: میدان انقلاب، خیابان کارگر جنوبی، خیابان

مهديزاده، پلاک ۳۴، واحد شش

تمامی حقوق این اثر برای مؤلف محفوظ است.

www.madidpub.ir

[@madidpub](http://madidpub.com)

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
کلیات: مقدمه	۱۴
فصل اول: زندگی نامه	۴۰
خانواده	۴۰
تحصیلات	۴۰
استادان	۴۱
فعالیت‌های فرهنگی تدریس	۴۲
کانون نشر حقایق اسلامی	۴۶
مقابله با حزب توده	۵۰
مبارزه با کسروی	۵۳
فعالیت‌های سیاسی	۵۵

۸ روش شناسی تفسیر نوین (استاد شریعتی)

۵۷	دعوت به تهران
۵۸	شجر و ثمر
۶۰	شریعتی از نگاه عالمان
۶۲	وفات
۶۲	سال شمار زندگی

فصل دوم: اصلاح طلبی و بازگشت به قرآن

۶۸	تحولات قبل سیزدهم
۶۹	جنبیش اصلاح طلبی
۷۱	بازگشت به قرآن
۷۴	بازتاب ها
۷۴	۱- تفاسیر سیاسی و اجتماعی
۷۸	۲- تفاسیر علمی
۸۰	بازگشت به قرآن در ایران
۸۲	استاد محمد تقی شریعتی و بازگشت به قرآن

فصل سوم: کارنامه استاد محمد تقی شریعتی

۹۶	کارنامه
۹۹	۱- خلافت و ولایت از نظر قرآن و سنت

زندگی نامه ۹

۱۰۶	۲- امامت در نهج البلاغه
۱۰۹	۳- مهدی موعود ام
۱۱۲	۴- علی شاهد رسالت
۱۱۵	۵- چرا امام حسین(ع) قیام کرد؟
۱۱۷	۶- وحی و نبوت در پرتو قرآن
۱۲۸	۷- کارنامه کانون نشر حقایق اسلامی
۱۳۰	۸- فایده و لردم دین
۱۳۴	۹- تعلیمات دینی
۱۳۷	۱۰- اصول عقاید و اخلاق شریعتی
۱۳۹	۱۱- آغاز وحی یا تفسیر سوره مبارکه علق
۱۴۸	۱۲- تفسیر نوین
۱۵۱	۱۳- ترجمه ها
۱۵۱	۱-۱۳- مبانی اقتصادی در اسلام
۱۵۲	۲-۱۳- تأثیر هنرهاي مسلمين به ویژه ايرانيان در اروپا

۱۰ روش شناسی تفسیر نوین (استاد شریعتی)

۱۳-۳- عباسه خواهر هارون الرشید یا خواری برمکیان ..	۱۵۲
۱۳-۴- شلتوت پاسخ می گوید ..	۱۵۴
۱۴- آثار دیگر ..	۱۵۵

فصل چهارم: روش و گرایش‌های تفسیر نوین

۱۵۸ روش تفسیری
۱۶۰ روش عمومی تفسیر
۱۶۱ منابع تفسیر
۱۶۱ ۱- قرآن
۱۶۱ ۱- معنای تفسیر قرآن به قرآن
۱۶۳ ۱-۲- شریعتی و تفسیر قرآن به قرآن
۱۶۴ ۱-۳- چگونگی بهره گیری از قرآن
۱۶۴ ۱-۳-۱- توجه به سیاق
۱۶۸ ۱-۳-۲- تفسیر واژگان
۱۶۹ ۱-۳-۳- تفسیر موضوعی
۱۷۱ ۲- روایات

زندگی‌نامه ۱۱

۱-۱-شیوه استفاده از روایات در تفسیر ۱۷۴	
۱-۱-۱-تبیین آیات ۱۷۴	۱-۲
۱-۱-۲-بیان معنای واژه ۱۷۵	۲
۱-۱-۳-تعیین مصدق آیه ۱۷۶	۲
۱-۱-۴-بیان و تأکید شأن نزول ۱۷۷	۲
۱-۱-۵-بیان نکات اخلاقی ۱۷۷	۲
۱-۷۸ ۱۷۸	۳-عقل
۱-۳-تفسیر عقلی و اجتهادی ۱۷۹	۳
۱-۲-جلوه های عقل گرایی در تفسیر نویسن ۱۸۴	۳
۱-۲-۱-تفسیر عقلانی آیات ۱۸۴	۳
۱-۲-۲-نقد آرای مفسران ۱۸۵	۳
۱-۲-۳-نبودن لفظ زائد در قرآن ۱۸۸	۳
۱-۲-۴-استعمال الفاظ در همه معانی مستفاد از آن ۱۸۹	۳
۱-۹۱ ۱۹۱	۴-ادب عرب
۱-۹۲ ۱۹۲	۴-شرح مفردات قرآن

مقدمه: کلیات

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى فَالَّذِي قَوْمٍ اَتَّبَعُوا الْمُرْسَلِينَ

(بس ۲۰)

سرزمین پهناور خراسان، در فرهنگ و ادب ایران، جایگاهی ویژه دارد که اگر بگوییم مرکز و نقطه ثقل آن است، سخنی به گراف نگفته ایم. خراسان بزرگ قدیم، با آن تنوع جغرافیایی، قومی، فرهنگی و دینی مرکز برخورد اندیشه ها و تعاطی افکار بوده است. خراسان را "آفتاب فرهنگ ایران" و "صفد دریاچه جهان" دانسته اند.

این خطه، که امروزه هر یک از ایالت های آن، در کشوری قرار دارد، تنها از آن، در ایران، بخشی از طوس قدیم قرار دارد که حوزه مرکزی و بزرگ آن یعنی

۱. تنها یکی از این ایالات، بخاراست که مولانا در قصه "وکیل صدر جهان"، فراوان، نزدیک به هزار بیت از مشتوفی را بدان می پردازد و آن را "منبع دانش" می شمارد. مشتوفی معنوی ۴۵۹/۳. ۲. از ایالات دیگر در تمثیل "شاه و کنیزک"، از "سمرقند جوقدن" سخن می راند. همان حال، استان های بزرگ دیگر چون: بلخ، خوارزم، مرو، سرخس، فسا، هرات، سمرقند، غزنی، اسروشنه و نیشابور بماند. بنگرید به: احمد رنجبر، خراسان بزرگ، بحثی پیرامون چند شهر از خراسان بزرگ، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران ۱۳۶۳.

مشهد، در سده اخیر، پرتو افسانی ویژه داشته است. لیکن از گذشته های دور و قرون نخست، مکتب خراسان (وگاه نیشابور) در تفسیر، بر جستگی و تلالوه داشته است.

که به اختصار، برخی از کرانه ها و ویژگی های حوزه بزرگ مکانی مشهد را در دوره جدید، یادآور می شویم.

۱. ادبیات

از دیرباز، بر جستگان و نخگان دو زبان عربی و فارسی - که از هم جدا نشدنی هستند - در این سرزمین بالند اند. خراسان امروز نیز، بویژه مشهد رضوی، به برکت پرتو افکنی چشمۀ خورشید همان افروز آن، یعنی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و تعلیمات این خاندان، که امران کلام اند و خداوندان سخن، ادبیان بر جسته داشته است از میرزا حبیب خراسانی، ادیب نیشابوری (عبدالجود، ادیب اول)، ملک الشعراي بهار، بدیع الزمان فروزانفر، میرزا محمود شهابی، سید محمد فرزان، حسینعلی راشد، غلامحسین یوسفی، محمد تقی شریعتی، محمد پروین گنابادی ، دکتر مهدی آذر^۱، مهدی محقق،

^۱. ادیب و طبیب نامدار، آخرین وزیر فرهنگ دوره مرحوم دکتر مصدق، مجتهدی که در زبان، مرحوم طالقانی بدو رجوع می کرد. شخصیت او، تنها برای معرفی تربیت شدن این خطه کافی است. در مابرای فضایل اخلاقی و انسانی او باید سر تقطیم و تکریم فروود آورد. زندگی او را به اختصار بسگردید: اقبال یغمائی، وزیران علوم و معارف و فرهنگ ایران، مرکز نشر داشتگاهی، تهران ۱۳۵۷.ص ۴۲۸-۴۴۱. ادبی جامع، پژوهشکی حاذق، وزیری شایسته، انسانی جامع

۱۶ روش شناسی تفسیر نوین (استاد شریعتی)

احمد علی رجایی بخارایی بگیر و بیا تا ادیب نیشابوری (محمد تقی، ادیب دوم)، حجت هاشمی خراسانی، مرتضی مطهری، محمدرضا حکیمی، علی شریعتی، مهدی اخوان ثالث و محمد رضا شفیعی کدکنی، که همه چراغ پر فروغ ادب ایرانی، اسلامی در طی ادوار ایران، به شمار می‌روند^۱ و در زمرة نیکان، نام آوران فرهنگ و تمدن و آیت فصاحت و بلاغت محسوب می‌شوند.

الاطراف، که روزگار کمتر مانند او را خواهد دید بنگرید به: میرزا عبدالرحمان مدرس، تاریخ علمای خراسان، با تصحیح محمد باقر ساعدی خراسانی، کتاب فروپوشی دیانت، مستهد ۱۴۲۱. ۱. فرزانگان یاد نشده از بات نمونه بود و گرنه باید از دیگر استادان عزیز روی در نقاب کرده مانند علی اکبر فیاض، کاظم میرشاهجه جی و و نیز مهدی الهی فمشه ای (که چندی در مشهد شاگرد آقا بزرگ حکیم بوده است) و در ادب و اخلاق (کو) و نسل های بی در بی امروز، یاد نماییم. البته گاه، برخی از این ادبیان و شاعران ادبی به تاسیونالیسم افرادی می‌پیوندند و به جای ایرانی، غرفانی، انسانی، جهانی اندیشیدن به خراسانی بودن می‌اندیشند و بس! از جمله بنگرید:

یادگاری ست که از مردم تهران دارم
شعر بد گفتن و نسبت به رفیقان دادن
همه باران خراسان من اهل اند و ادیب
بی سبب نیست به سر عشق خراسان دارم
هر یکی از شعرا تابع یک شیطان است
من در این مغز پر آشته دو شیطان دارم
محمد جعفر محجوب، تحقیق در احوال و آثار و افکار و اشعار ایرج میرزا و نیاکان، جاپ چهارم،
نشر اندیشه، تهران ۲۵۳۶، ص. ۷۰.
یا مرحوم بهار می‌فرماید:

داماد در بی عیش و تن آسایی است تهرانی ز بغداد و ز کوفی نسخه تانی ست تهرانی
دیوان اشعار محمد تقی بهار (ملک الشعرا)، جاپ پنجم، انتشارات توسع، تهران ۱۳۶۸،
ج ۱، ص. ۶۷۱.

چه می‌توان گفت جز یادآوری سخن وحی که "شاعران را گمراهن، پیروان اند آیا نمی‌نگری انان در هر کوی و بروز روان اند ... شعراء/ ۲۲۵-۲۲۴"!^۲ چه می‌توان گفت جز "ان" الجواب قد یکیو و ... و ان "الانسان محل النسیان ..."! از میربان و سفره بهره بردن و از آنان جز بال تلحظ کامی یاد نکردن، فقط کار شاعران است و بس! در عین حال این دو (ایرج و بهار و دیگران)، عزیزان فرهنگ ایران زمین اند و دوست داشتند.

گردند. خود، به چشم خود در حسینیه ارشاد، سحر کلام استاد شریعتی را در "تفسیر کوثر" و "نگاه قرآن به زن" شاهد بودم، او خود که فرزند "امام کلام" و حافظ اکثر فقرات نهج البلاغه بود نیم قرن، یک تنه و تنها، در سنگر دفاع از دین، در خطه خراسان و نیز تهران، درس آگاهی، آزادگی و انسانیت آموخت. فرزند او نیز مرحوم دکتر شریعتی به مصدق: "انَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسْحَراً"، بیانش سحر بود و نثرش شعر و با آثار گونه گون خود تا امروز چند دهه و چند نسل را خیره و مجدوب خویش ساخت. بگذریم^۱ مقصود، بیان این دقیقه بود که ابلاغ پیام آسمانی و آهنگیں خداوندی، جز با عرضه آن در بیانی دلربا و دلشیخ امکان ندارد و احتمالاً سولان از این نکته غافل نبوده اند که نفوذ در لایه های جان و نفوس انسان، جز این دلگذر، شدنی نیست.^۲

۲. اخلاق

تربيت شدگان مكتب وحى، نه در گفتار که در رفتار و کردار، خود، وارسته و مؤدب و عامل به سخنان خود بودند. آنان پیشوایان خویش را در زندگی، پیش

۱. ادبیات ایرانی، اسلامی پر است از این ستارگان، از حسان، دعبل، کمیت، متبتی، بستی، تهمامی، بوصیری و دیگران در ادب عربی، فردوسی، عطار، سنایی، مولانا و حافظ در ادب فارسی، که همه و همه پر خوان پر برگت قرآن نشسته اند.

۲. از این رو، اولین ویزگی در بیان (و نیز تفسیر) پیامبر اکرم(ص) و پیشوایان دین (ع) - که تحلی روح آنان در کلام آنان است - عرصه روح بواز و آهنگیں کلام وحی است (تفسیر ادبیات از کتاب خدا و البته نه فرو گرفته از اصطلاحات بلاغی و تصنیع).

رو و اسوه خوبیش قرار می دادند و خود را در آن آئینه می نگریستند و مگر ارشاد و هدایت انسان، جز از رهگذار خود ساخته بودن، دردمتی و انسانیت امکان پذیر است؟^۹

به چهره استاد شریعتی (ره) که می نگریستی سیماهی یک قدیس، یک ربی و یک قسیس (ترسا) را به تمام و کمال می دیدی! ^۱ آیت اخلاق، انسانیت،

۱. دوست دلنشورم استاد اکبر ثبوت، این قصه را خود در پای منبر استاد شریعتی (ره) شنیده بود که فرمودند: "سیده ارشاد" درد می کرد نزد دکتر مهدی آذر - وزیر فرهیخته عصر مصدق (ره) - رفتم دکتر آذر گفت: "اسکار می کشی؟" گفتم: آری گفت: "باید سیگار را ترک کنی" به دکتر آذر گفتم که پیامبر اکرم (صل) فرمودند: "اعط نفسک ما عوکته، آنچه عادت داری به خود بده". دکتر آذر نگاهی از سر اندیشه را تأمل انداخت و گفت: "این سخن نفس توست" و بلافاصله این بیت را خواند:

فِإِذَا شَرِدَ إِلَى رَغْبَةٍ
وَالنَّفْسُ رَاغِبَةٌ إِذَا رَغَبَهَا

من (شریعتی) از نیک محضری و حاضر جوابی دکتر آذر شرمنده و شرمسار شدم و سخن او را به جان پذیرفتم (که بر تربت هر دو بادا بسی رحمتی)، بیت از ابوذؤب هذلی از شاعران جاهلی، ملقب به شاعر حکیم، در رثای پنج فرزندش است که به طاعون مردند. عمر فروخ، تاریخ الادب العربي ، الطبعه الخامسه، دارالعلم للملابین، بیروت ۱۹۸۴م/۱۹۹۲ص، این مضمون، رایج در ادب فارسی و عربی است از جمله سعدی فرماید:

مراد هر که برآری مطبع امر تو گشت	خلاف نفس، که فرمان دهد چو یافت مراد
شیخ مصلح الدین سعدی، کلیات سعدی، براساس تصحیح و طبع شادروان محمد علی فروغی و مقابله با دو نسخه معتبر دیگر، تصحیح، مقدمه، تعلیقات و فهارس به کوشش بهاء الدین خرمشاهی چاپ دوم، انتشارات دوستان، تهران، ۱۳۸۶، ص ۱۶۶. مولانا نیز فرماید:	
نفس رازین صیر می کن مُنْخِيش	که لیم است و نسازد نیکویش
مثنوی معنوی ۴۲۹/۳ و بوصیری (م ۶۶۹۵ق). در میمه (برده) فرماید:	

وَالنَّفْسُ كَالظَّلَلِ إِنْ تَهْمَلْهُ شَبَّ عَلَى
حَبُّ الرَّضَاعِ وَإِنْ تَفْعِطْهُ يَنْقُطْمُ

ادب نفس، حیا، بزرگواری، فروتنی، دین داری و دردمندی بود که دین را تنها برای خدا و بندگی نه برای دنیا و زندگی برگزیده بود. پیر را که می دیدی چنان از یک عمر تلاش و سلوک، تکیده و خشکیده بود که خود بارها و بارها از زبان مولا (علیه السلام) در وصف شب زنده داران و پارسایان زمزمه می کرد:

"عقل خویش را زنده و نفس خود را میرانده است
تا آنجا که سطبری بدن را به نازکی و خشونت روح
را تبدیل به لطافت کرده است."^۱

و به تعبیر شیخ اجل سعدی:
فرس کشیدار من که شب رانده اند
سحر گه خروشان که واطانده اند.^۲

او فرزند نهج البلاغه بود و تربیت شده مکتب امام علی (علیه السلام)؛ او را که می دیدی با خود می گفتی:
"اگر خاندان وحی، چنین فرزندانی دارد پس در این جهان پر آشوب و
ولوله، با این همه مکاتب رنگارنگ و مذاهب گوناگون، راه نجات، در کوفترن

نفس چونان طفل است اگر رهایش کنی با دوستی شیرخواری رشد می کند و اگر او را از شیر بگسری (که بسیار سخت) جدا می گردد احمد هاشمی، جواهر الادب، دارالفکر، بیروت ۱۴۱۹ق/۱۹۹۹م، ج.۲، ص.۳۳۶. جملة استاد شریعتی (ره) را در زمرة "متصفات" می شمارید که شخص ضعف های خود را در اشعار (جاھلی) عرضه می کرده است و "انصاف به نفس" می دهد و حکایت از علوّ نفس ایشان دارد و به قول حضرت سعدی: "چه منصف بزرگان دین بوده اند". کلیات سعدی / ۳۲۰.

۱. نهج البلاغه، ترجمه سید جعفر شهیدی، چاپ دوم، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، تهران ۱۳۷۸، ص. ۲۵۲.

۲. کلیات سعدی / ۲۵۰.

این حلقه و قبس گرفتن از این شعله فروزان و درخshan است". گرچه همه ما، بلکه اصولاً نسل های دهه ۱۳۲۰ به بعد تا دهه ۶۰ همه فرزندان حقیقی وی هستیم و به تعبیر مولوی:

گر ز بغداد و هری یا از ری اند
بی مزاج آب و گل نسل وی اند
شاخ گل هر جا که می روید گل است
خُمَّ مُلَّ هر جا که می جوشد مل است^۱
ولی پدر را در آیینه پسر، شجر را از ثمر و به قول حضرت مسیح: "در خت را
از میوه اش باید شناخت"^۲:

او - دکتر شریعتی (ره) - بهتر و زیباتر از دیگران، پدر را به تصویر می کشد.
او پدر را چنین معرفی می کند:

"چه نعمت های بزرگی در زندگی داشته ام، بیهوده کفران می کنم، هیچ کس به برخورداری من از زندگی نبوده است. روح های غیر عادی و عظیم و زیبا و سوزنده و سازنده ای که روزگار چندی

۱. مثنوی معنوی ۶/۸۲۰. حقیقت فرزندی، میراث بری اخلاقی، علمی است نه مالی، که به قول حضرت سعدی:

میراث پدر خواهی، علم پدر آموز
کلیات سعدی ۲۱۰/۲

۲. به تعبیر مولوی:

پس به معنا آن شجر از میوه زاد

پس زمبوه زاد در معنا پدر

مثنوی معنوی ۴/۵۱۹. آری این جاست که این مثل: "اگر پسر از پدر برتر نباشد نام پدر در غبار فراموشی از بین می رود" حقیقت می یابد. این ثمر، شجر را زنده کرده چنان که پیامبر اکرم (ص) - میوه درخت رسالت - به رسالت و آدم(ع) معنا بخشید و در حقیقت پدر از پسر زایید.

مرا بر سر راهشان، کنارشان نشانده است! این روح‌ها در کالبد من حلول کرده‌اند و....

پدرم، نخستین سازنده ابعاد تختیم روح‌م! کسی که برای اولین بار، هم هنر فکر کردن را به من آموخت و هم فن انسان بودن را، طعم آزادی، شرف، پاکدامنی، عفت روح و استواری و ایمان و استقلال را بی‌درنگ، پس از آن که مادر از شیرم گرفت، به کام ریخت؛ نخستین بار مرا با کتاب‌هایش رفیق کرد، من از کودکی و از سال‌های نخستین دبستان با رفقای پدرم؛ کتاب‌هایش، آشنا شدم و مأثوس. و... این بود که به هر کلاسی که وارد می‌شدم "صد درس" از هم کلاسیم "نود و نه درس" از غالب معلم‌مانم جلو بودم"!

۲. فلسفه

این ویژگی، از اموری است که وجه بارزتری در نشان دادن روش استاد دارد و از این بابت، از جهت اهمیت، مقداری بیشتر بدان پرداخته شده است.

استاد شریعتی، ایرانی خراسانی بود، خراسان از دیر باز به ضد فلسفه بودن نامبردار است از غزالی، خاقانی، عطار تا مولوی، در این خطه به مبارزه با

۱. علی شریعتی، هبوط در کویر، چاپ بیست و هفتم، انتشارات چایخش، تهران ۱۳۸۷، ص ۳۵۸ (معبودهای من). ویزگی دوم، تربیت و هدایت رسولان و خاندان وحی، اخلاقی بودن آن است (روشن اخلاقی، تربیتی و هدایتی، تعبیر دیگر این هدف و تبیین دینی آن بزرگواران است). گرچه هر دو ویزگی (ادبی، اخلاقی) در روایات آن بزرگواران تجلی می‌یابد که امروزه آن را در روش تفسیری متأثر (نقلی، روایی)- با کارآمدی‌ها و کاستی‌های این روش که در جای خود در بحث قرار می‌گیرند - باید یاد کرد

فلسفه برخاسته اند؛ از حدود یک قرن پیش نیز، مکتبی در این دیار حاکم شد که به گونه ای دیگر، رایت مخالفت با فلسفه را بر افراسن، این حریان با عنوان "مکتب معارفی" و در نزد برخی "مکتب تفکیک"^۱ خوانده شده است^۲؛ مرحوم شریعتی در این محیط پرورش یافته بود که فیلسوف پرور نبود و اگر نگوییم نافی فلسفه بوده است، دست کم به فلسفه مهر نمی ورزید^۳؛

۱. تعبیر از استاد محمد رضا حکیمی است که کتابی به همین نام نگاشته است و سعی دارد هرچه بهتر و زیباتر اصول و مبانی این مکتب را توضیح دهد این مکتب بر آن است که: "برای رسیدن به معارف تابعی، ایکراه بیش نداریم و آن کوفن باب اهل بیت(ع) است و دیگر راه ها ضلال است و هلاکت! استاد حکیمی طی سالیان دراز - و بسیزه در این باخر - سعی دارد با نگارش آثار فراوان، این مکتب را نهیین متفق تر نماید از جمله در آثار زیر:

- ✓ الحیا (۱-۶)
- ✓ مکتب تفکیک
- ✓ اجتهاد و تقليد در فلسفه
- ✓ معاد جسمانی در حکمت متعالیه
- ✓ مقام عقل
- ✓ پیام جاودانه
- ✓ عقل سرخ "بیست مقاله"
- ✓ بیان الفرقان (۱-۵) مقدمه محمد رضا حکیمی، انتشارات حدیث امروز، قزوین)
- ✓ الهیات الهی و الهیات بشری (دخل)
- ✓ عقلانیت جعفری

۲. استاد احمد مهدوی دامغانی نیز از این مکتب با عنوان: "مکتب وحی" و "مکتب عترت" یاد می نماید "مکتب تفکیک". روزنامه اطلاعات. ۹۲/۱۱/۱۴.

۳. کتاب "سیاحت شرق" از آقا نجفی قوچانی، در این زمینه، خواندنی است نه در خراسان، که در نجف - و نیز قم - چنین بوده است نه با فلسفه، که با تفسیر هم میانه ای نداشته اند و تا به امروز هم، اهل علم - که غالباً به اهالی فقه اطلاق می شود - سخن از شومی، نکبت و بد نامی فلسفه خوانی و فلسفه دانی و رفتغ فقه می گویند!